

3. Prosjekter rettet mot digitale læringsformer i samarbeid med arbeidslivet

Bakgrunn

Utdanning er sentralt for å sikre et kunnskapsbasert arbeidsliv i rask endring. Kvalitet og relevans er nøkkelbegreper i Meld. St. 16 (2016-2017) *Kultur for kvalitet i høyere utdanning* (KD 2016). Dels innebærer kvalitet og relevans at studieprogram forbereder studenten på et fremtidig kunnskapsbasert arbeidsliv, og dels innebærer det et samarbeid om utvikling av studietilbud for livslang læring.

Meldingen viser til at «samfunns- og arbeidslivet i økende grad er preget av rask teknologisk endring. Digital teknologi inngår i endring på omtrent alle områder i samfunnslivet, og har på kort tid kastet om på spillereglene i mange ulike bransjer. Mot denne bakgrunn er ett av målene for å fremme utdanningskvalitet at studieprogrammer utvikles i samarbeid med arbeidslivet.

Også *Nasjonal kompetansepolitisk strategi for 2017-2021* (KD 2017b) viser til tett kontakt mellom utdanningsinstitusjonene og arbeidslivet om innholdet i, omfang og praksis i utdanningene, for å øke studienes relevans, og gjøre studentene bedre forberedt for arbeidslivet. Strategien peker på den annen side på at utvikling av etter- og videreutdanningstilbud er en viktig oppgave for universiteter og høyskoler. Sektoren må svare på arbeidslivets behov for kunnskap og kompetanse.

Også ekspertutvalget om etter- og videreutdanning, viser i NOU 2019: 12 *Lærekraftig utvikling* (KD 2019), et sentralt kunnskapsgrunnlag for kompetansereformen «Lære hele livet», til rollen som høyere utdanning må ta sammen med arbeidslivet for å sikre at alle skal være kvalifisert for et arbeidsliv i rask endring.

Digitaliseringen vil kunne bidra til å tilrettelegge for livslang læring. NOU 2014: 5 *MOOC til Norge – Nye digitale læringsformer i høyere utdanning* (KD 2014) anbefaler at utdanningsinstitusjonene og arbeidslivet styrker sitt samarbeid om etter- og videreutdanning, og at MOOC benyttes som virkemiddel i dette arbeidet. Dette er en fleksibel og skalerbar måte å tilpasse og organisere læringsressurser og -aktiviteter på, som er egnet i en livslang læring- og arbeidslivskontekst, gjerne organisert i studiegrupper på arbeidsplassen. Men også andre typer nettbaserte løsninger og skytjenester for kommunikasjon, samarbeid og deling er aktuelle løsninger.

Høyere utdanning har spesielt ansvar som leverandør av videreutdanning overfor arbeidstakere med akademisk utdanning. Man kan tenke seg nye, egnede, forskningsbaserte utdanningsformater. Det pågår arbeid med det som i europeisk kontekst benevnes «Short Learning Programmes» (SLP). Dette er korte, innholdsmessig spissede, studiepoenggivende miniemner som kan tas enkeltvis, men som også kan benyttes som moduler i både grunn- og videreutdanning, og som kan kombineres inn i eksisterende gradsstruktur, f.eks. for å utvide en bachelor til en master over tid. SLP kan også egne seg godt i digital tilrettelegging.

Vurderingskriterier for prosjekter rettet mot digitale læringsformer i samarbeid med arbeidslivet

Søknader rettet mot digitale læringsformer i samarbeid med arbeidslivet må beskrive prosjekter der både arbeidslivets representanter og lærestedene bidrar i utviklingsarbeidet. Søknader skal beskrive og begrunne planlagt samarbeid, og vedlegge avtaler signerte av ledelsen ved både lærested og arbeidslivspartner.

Prosjekter rettet mot digitale læringsformer i samarbeid med arbeidslivet skal utforske og dokumentere hvordan teknologi kan utnyttes i læringsdesign som tilrettelegger for læring med ett eller begge følgende fokus:

- Forskningsbasert videreutdanning i arbeidslivet og livslang læring. Dette kan være bransjerettet skreddersøm, Short Learning Programmes, eller ordinære emner med eksempler og arbeidskrav knyttet til arbeidslivet. Felles er at de er nettbaserte, gir studiepoeng, og kan inngå i bachelor- og mastergrader.
- Utvikling av arbeidslivsrelevans i studieprogrammer og emner ved at arbeidslivets perspektiver og problemstillinger integreres i læringsaktivitetene. Det omfatter integrasjon med fagområdenes praksisfelt før, under og etter studentenes evt. praksisperiode. NB: alle fagområder har praksisfelt.

Søknader rettet mot digitale læringsformer i samarbeid med arbeidslivet må som ledd i ovenstående dokumentere:

- hvilke(n) arbeidslivsaktør(er) som deltar i prosjektet
- hva som er kompetansebehovet i prosjektets målgrupper
- i hvilken grad en kan gjenbruke læringsressurser, læringsteknologi og kompetanse på tvers av grunnutdanning og arbeidslivstilbud
- i hvilken grad, hvorfor og hvordan en ønsker å utvikle læringsdesign preget av aktive læringsformer og / eller ulike former for digital vurdering

Prosjekter innen området skal også dokumentere hvilke forhold (teknologi, organisering, ledelse, støttemiljø, regelverk, kultur, m.fl.) på ulike nivå (emne, program, lærested, arbeidslivsaktør) som er avgjørende for måloppnåelse utfra valgt fokus ovenfor: hva er suksessfaktorer og fallgruver?

Leveransene fra prosjekter rettet mot digitale læringsformer i samarbeid med arbeidslivet skal omfatte:

- Et nyutviklet eller redesignet emne eller studieprogram eller annet studietilbud i henhold til prosjektets mål (teknologistøttet læringsdesign med bakgrunn i aktuell læringsutbyttebeskrivelse)
- Et midtveis refleksjonsnotat på ca. 2500 ord som gjør rede for foreløpige refleksjoner og erfaringer og evaluerer arbeidet utfra prosjektmål og retningslinjer, evt. presentert på en samling med andre prosjekter rettet mot digitale læringsformer i samarbeid med arbeidslivet
- En artikkel på ca. 5000 ord ved prosjektavslutning som videreutvikler analyser og drøftinger fra refleksjonsnotatet, og som bl.a. inngår i en rapport om digitale læringsformer i samarbeid med arbeidslivet i Dikus skriftserie *Digital tilstand*.